

2 —
48
Сви скърбъ тежка корави юнашки сърдца,
И студени ги тръпки побиха,
Тѣ чевръсто възвърнаха морни конѣ —
Низъ Дервента¹⁴ надолу завиха.

—
25
Прѣминаха Бедечка¹⁵; прѣзъ тъмний проходъ
Се промъкнаха тихомъ отсрѣща,
Притаяваха се, — и завръщаха пакъ,
Да отбѣгнатъ нечакани срѣща.

W —
26
Че се мѣркваше тамо изъ ноцната тма
Бодъръ стражъ на затулно намѣстенъ;
И прѣлитаха конници бързи отведъ,
Съ глъчъ и топотъ злокобно прѣдвѣстенъ.

+
27
Възъ брѣга се възвзеха и бѣха тѣ вечъ
На похода си мжченъ къмъ края —
Не се лутаха дълго насамъ и на тамъ —
Тѣхний потърсъ за дълго не трая.

+
28
Въ шубралацитѣ тамъ го намѣриха тѣ,
Въ своята бурка казашка загърнатъ, —
Посинялъ, подпухналъ, и студений му взоръ
Въ вѣчността на далеко обърнатъ.

29
И поднеха тѣ мъртвий му трупъ на ржцѣ,
Както майката чедо, грижовно;
На конѣтѣ се мѣтнаха; — цѣлата ноцъ
Тѣ безмълвни вървѣха тжжовно.